

Ciutadans i la pandèmia: un trajecte al centre, en cinc claus

La necessitat d'Arrimadas de trobar un perfil propi i el rebuig de l'opinió pública a una oposició exacerbada dona marge de maniobra als taronges per marcar distàncies amb PP i Vox

Inés Arrimadas, en una imatge d'arxiu. | ACN

El paisatge polític que deixarà el coronavirus pot permetre finalment a Ciutadans trobar un espai que fins ara ha estat incapaç de fer seu, situat entre l'aliança de dretes liderada pel PP i el govern de coalició que presideix Pedro Sánchez. El lideratge d'Inés Arrimadas és ben recent. Va ser confirmat en unes primàries internes el 8 de març passat, a l'obtenir el 76% de vots de la militància enfront el crític Francisco Igea. Ciutadans va haver d'ajornar el seu congrés -assemblea nacional- per la pandèmia i se celebrarà finalment de manera telemàtica del 30 d'abril al 3 de maig. S'hi aprovarà l'estratègia i els estatuts.

Ara, Arrimadas ha d'administrar un partit en hores baixes enmig d'una crisi sanitària. Però, paradoxalment, la dificultat del moment li pot donar al partit taronja una oportunitat per fer valer el seu pes en la política espanyola, sigui poc o molt. El debat sobre els pressupostos de l'Estat serà una de les primeres oportunitats. Veiem cinc claus que ajuden a entendre la difícil posició en què es troba el partit i la nova líder.

1. Els poders de Ciutadans. Amb deu diputats al Congrés, Ciutadans ha perdut la seva condició de soci imprescindible per una majoria de govern. Però en el context d'una política espanyola molt polaritzada, el grup taronja té cartes a jugar. A més, és present en gairebé totes els

institucions. Té set diputats (des de l'abandonament del partit per part de Javier Nart) en el grup liberal del Parlament Europeu i és present en el govern de diverses comunitats autònomes; Madrid, Andalusia, Castella-Lleó i Múrcia. En aquestes comunitats, sense Ciutadans, el PP no podria governar.

2. Arrimadas necessita un guió nou. La nova presidenta del partit s'ha trobat al cim de l'organització en el moment més difícil de la seva història. Després d'haver estat el principal rostre de Ciutadans a Catalunya i convertir-se en el braç dret d'Albert Rivera, s'ha trobat presonera de l'estratègia de la plaça de Colón i l'aliança de dretes. D'aquí els seus intents d'aixecar el cap enmig de la crisi sanitària. El discurs aparentment pactista de la cúpula de Ciutadans -això sí, sense Podem- s'ha trobat còmode davant la proposta de Sánchez d'uns nous Pactes de la Moncloa (<https://www.europapress.es/nacional/noticia-arrimadas-veria-bien-pactos-moncloa-espera-gobierno-no-siga-via-economica-iglesias-20200403111310.html>) , que Arrimadas ha intentat fer seus.

3. El rebuig a una oposició dura dona aire al centre. El discurs més agressiu contra el govern de coalició que dia sí dia també branda el nucli mediàtic i polític de la dreta madrilenya serveix per mantenir la tensió contra la Moncloa. Però no sembla que estigui fent forat en l'opinió pública, que pot ser molt crítica amb la gestió de la crisi sanitària però contempla amb irritació les picabaralles entre partits.

La darrera enquesta del CIS

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/200512/gestio/coronavirus/desgasta/poc/govern/sanchez/segons/cis>) ha mostrat senyals del rebuig a una oposició massa polaritzadora. Vox, que ha extremat encara més, si això és possible, els seus missatges contra Sánchez des del començament de la crisi, més aviat perd gas, mentre que el PP, tot i la pressió del que representa la fundació FAES i l'ombra de l'expresident Aznar, opta per una posició plena d'ambivalències. Arrimadas ha evitat fins ara llançar consignes massa bel·ligerants contra el govern, critica que no s'obri a consensuar amb l'oposició, però manté distàncies amb populars i voxistes.

[noticia]200512[/noticia]

4. La crispació a Catalunya, un entrebanc. Una possible inflexió cap al centre, que ara mateix tan sols s'insinua, es fa difícil de compatibilitzar tot mantenint la mateixa estratègia de conflicte i crispació a Catalunya, que de fet és una de les raons de ser de Ciutadans. Des de la marxa d'Arrimadas a Madrid, el tàndem format per Carlos Carrizosa i Lorena Roldán al Parlament no ha donat mostres d'afluïxar en la seva bel·licositat contra el sobiranisme, malgrat l'oferta de pacte en la lluita contra el coronavirus formulada divendres passat al Parlament.

Una altra cosa seria que la perspectiva d'uns mals resultats electorals també a Catalunya, que en aquests moments són més que una simple hipòtesi, poden obligar els taronja a replantejar alguns dels seus capteniments.

5. Desestabilitzar el poder territorial del PP. Ciutadans té una carta molt potent a jugar, que és la seva condició de soci necessari per governar moltes comunitats. La batalla pel territori té a Madrid el seu punt neuràlgic. Ara per ara és inimaginable un canvi d'aliances a la Comunitat que posaria en escac el reialme d'Isabel Díaz Ayuso. Tampoc seria fàcil per Ciutadans justificar un canvi d'aliances. Però els d'Arrimadas no podran ser creïbles com a força centrista mentre governin "només" amb el PP allí on ho podrien fer amb altres formacions polítiques. I això Moncloa ho sap. Ciutadans, que no és imprescindible al Congrés, sí que ho és al territori.

[noticiadiari]2/201075[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/198469[/noticiadiari]

?[noticiadiari]2/201225[/noticiadiari]

?[noticiadiari]2/200939[/noticiadiari]

?[noticiadiari]2/200847[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/200785[/noticiadiari]

[noticiadiari]2/197029[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198064[/noticiadiari]